

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 22 października 2015 r. *

Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 — Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty — Sprzeciw wniesiony po terminie — Artykuł 20 ust. 2 — Wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty — Zarzut braku właściwości sądu wydania — Europejski nakaz zapłaty wydany błędnie w świetle wymogów określonych w rozporządzeniu — Brak „oczywistego” charakteru — Brak „wyjątkowych” okoliczności

W sprawie C-245/14

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2014 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 maja 2014 r., w postępowaniu:

Thomas Cook Belgium NV

przeciwko

Turner Hotel GmbH,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: L. Bay Larsen (sprawozdawca), prezes trzeciej izby, pełniący obowiązki prezesa czwartej izby, J. Malenovský, M. Safjan, A. Prechal i K. Jürimäe, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Cruz Villalón

sekretarz: K. Malacek, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 16 kwietnia 2015 r., rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Thurner Hotel GmbH przez C. Linsera i P. Linsera, Rechtsanwälte,
- w imieniu rządu austriackiego przez G. Eberharda, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu niemieckiego przez T. Henzega oraz J. Kemper, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu portugalskiego przez L. Ineza Fernandesa oraz E. Pedrosę, działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: niemiecki.

— w imieniu Komisji Europejskiej przez M. Wilderspina, działającego w charakterze pełnomocnika,
po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 2 lipca 2015 r.,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. L 399, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 936/2012 z dnia 4 października 2012 r. (Dz.U. L 283, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1896/2006”).
- 2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu pomiędzy Thomas Cook Belgium NV (zwaną dalej „Thomas Cook”), spółką z siedzibą w Belgii, a Thurner Hotel GmbH (zwaną dalej „Thurner Hotel”), spółką z siedzibą w Austrii, dotyczącego postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

Ramy prawne

Rozporządzenie nr 1896/2006

- 3 Motyw 9 rozporządzenia nr 1896/2006 jest sformułowany następująco:
„Celem niniejszego rozporządzenia jest uproszczenie, przyspieszenie oraz ograniczenie kosztów procesów sądowych w sprawach transgranicznych dotyczących bezspornych roszczeń pieniężnych poprzez ustanowienie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty [...]”.
- 4 Motyw 16 tego rozporządzenia ma następujące brzmienie:
„Sąd powinien badać pozew, w tym kwestię właściwości sądu i opis dowodów, na podstawie informacji podanych w formularzu. Dzięki temu sąd mógłby wstępnie ocenić zasadność roszczenia i, między innymi, wyeliminować roszczenia w sposób oczywisty nieuzasadnione lub niedopuszczalne. Możliwe powinno być przeprowadzanie badania pozwu przez osobę inną niż sędzia”.
- 5 Motyw 25 tego rozporządzenia stanowi:
„Po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu w pewnych wyjątkowych przypadkach pozwany powinien być uprawniony do złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty. Takie ponowne zbadanie nie powinno oznaczać, że pozwany uzyskuje ponowną możliwość zakwestionowania roszczenia. Podczas ponownego badania zasadność roszczenia nie powinna być oceniana w zakresie szerszym niż to wynika z wyjątkowych okoliczności, na które powołuje się pozwany. Inne wyjątkowe okoliczności mogą obejmować przypadki, gdy europejski nakaz zapłaty opiera się na nieprawdziwych informacjach zawartych w pozwie”.
- 6 Zgodnie z motywem 29 rozporządzenia nr 1896/2006 jego celem jest „ustanowienie jednolitego, szybkiego i skutecznego mechanizmu dochodzenia bezspornych roszczeń pieniężnych w całej Unii Europejskiej”.

7 Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006 stanowi:

„Celem niniejszego rozporządzenia jest:

- a) uproszczenie, przyspieszenie i ograniczenie kosztów postępowania sądowego w sprawach transgranicznych dotyczących bezspornych roszczeń pieniężnych poprzez ustanowienie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty;

[...]”.

8 W art. 5 tego rozporządzenia „sąd wydania” został zdefiniowany jako „sąd, który wydaje europejski nakaz zapłaty”.

9 Artykuł 6 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Właściwość”, stanowi w ust. 1:

„Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia właściwość określa się zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego, w szczególności rozporządzenia [Rady] (WE) nr 44/2001 [z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1)]”.

10 Artykuł 7 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi:

„Pozew [o wydanie europejskiego nakazu zapłaty] musi zawierać:

- a) nazwy lub imiona i nazwiska oraz adresy stron, a także, w odpowiednich przypadkach, ich przedstawicieli, oraz oznaczenie sądu, do którego kierowany jest pozew;

[...]

- e) opis dowodów na poparcie roszczenia;

- f) okoliczności uzasadniające właściwość sądu;

[...]”.

11 Artykuł 8 rozporządzenia nr 1896/2006, zatytułowany „Badanie pozwu”, jest zredagowany następująco:

„Na podstawie pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty sąd rozpatrujący sprawą bada, tak szybko jak to możliwe, czy spełnione są wymogi określone w art. [6 i 7] i czy pozew wydaje się być uzasadniony. Badanie takie może mieć formę procedury zautomatyzowanej”.

12 Artykuł 12 ust. 1 i 3–5 rozporządzenia nr 1896/2006 stanowi:

„1. Jeżeli spełnione są warunki określone w art. 8, sąd, tak szybko jak to możliwe, zwykle w terminie 30 dni od wniesienia pozwu, wydaje europejski nakaz zapłaty przy użyciu formularza E, określonego w załączniku V.

[...]

3. Europejski nakaz zapłaty zawiera pouczenie, że pozwany może:

- a) zapłacić powodowi kwotę wskazaną w nakazie;

lub

b) wnieść sprzeciw poprzez jego przesłanie sądowi wydania w terminie 30 dni od doręczenia mu nakazu”.

4. W europejskim nakazie zapłaty pozwanego informuje się, że:

a) nakaz został wydany wyłącznie na podstawie informacji przekazanych przez powoda i niezweryfikowanych przez sąd;

b) nakaz stanie się wykonalny, chyba że do sądu zostanie wniesiony sprzeciw zgodnie z art. 16;

[...]

5. Sąd zapewnia doręczenie nakazu pozwanemu zgodnie z prawem krajowym, w sposób zgodny z minimalnymi standardami określonymi w art. 13, 14 i 15”.

13 Artykuł 16 ust. 1–3 tego rozporządzenia ma następującą treść:

„1. Pozwany może wnieść do sądu wydania sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty [...].

2. Sprzeciw musi zostać wysłany w terminie 30 dni od doręczenia nakazu pozwanemu.

3. W sprzeciwie pozwany wskazuje, że kwestionuje roszczenie, bez konieczności precyzowania powodów”.

14 Artykuł 20 rzeczonego rozporządzenia, zatytułowany „Ponowne badanie w wyjątkowych przypadkach”, w ust. 2 stanowi:

„Po upływie terminu określonego w art. 16 ust. 2 pozwany jest również uprawniony do złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez właściwy sąd w państwie członkowskim wydania, w przypadku gdy wydanie nakazu zapłaty było w sposób oczywisty błędne w świetle wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub ze względu na inne wyjątkowe okoliczności”.

Rozporządzenie nr 44/2001

15 Artykuł 5 rozporządzenia nr 44/2001 przewiduje:

„Osoba, która ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, może być pozwana w innym państwie członkowskim:

1) a) jeżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy – przed sąd miejsca, gdzie zobowiązanie zostało wykonane albo miało być wykonane;

b) do celów niniejszego przepisu – i o ile nie uzgodniono inaczej – miejscem wykonania danego zobowiązania jest:

[...]

— w przypadku świadczenia usług – miejsce w państwie członkowskim, w którym usługi zgodnie z umową były świadczone albo miały być świadczone;

[...]”.

16 Artykuł 23 tego rozporządzenia brzmi następująco:

„1. Jeżeli strony, z których przynajmniej jedna ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, uzgodniły, że sąd lub sądy państwa członkowskiego powinny rozstrzygać spór już wynikły albo spór przyszły mogący wynikać z określonego stosunku prawnego, to sąd lub sądy tego państwa członkowskiego mają jurysdykcję. Sąd lub sądy tego państwa członkowskiego mają jurysdykcję wyłączną, o ile strony nie uzgodniły czego innego [...].

[...]”.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

17 W dniu 3 września 2009 r. biuro podróży Thomas Cook zawarło z Thurner Hotel umowę o świadczenie usług hotelarskich.

18 Thurner Hotel wniosła do Bezirksgericht für Handelssachen Wien (gospodarczego sądu rejonowego w Wiedniu) pozew przeciwko Thomas Cook o wydanie europejskiego nakazu zapłaty na kwotę 15 232,28 EUR jako należności za faktury dotyczące świadczeń wykonanych przez tę pierwszą spółkę w ramach tej umowy. Thurner Hotel wskazała, że sąd, do którego wniesiono sprawę, jest właściwy ze względu na miejsce spełnienia rzeczonych świadczeń.

19 W dniu 26 czerwca 2018 r. europejski nakaz zapłaty został doręczony Thomas Cook zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1896/2006.

20 Złożyła ona sprzeciw w dniu 25 września 2013 r., to jest po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu przewidzianego w art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006, wnosząc jednocześnie do Bezirksgericht für Handelssachen Wien o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z art. 20 ust. 2 tego rozporządzenia.

21 Dla tych celów Thomas Cook podniosła, że Thurner Hotel nie dostarczyła jej, przynajmniej w użytecznym czasie, odpowiednich faktur oraz że sporna wierzytelność była oparta na nieprawdziwych roszczeniach. Ponadto Thomas Cook podniosła zarzut braku właściwości sądów austriackich, powołując się na istnienie klauzuli prorogacyjnej na rzecz sądów belgijskich, która, jak twierdzi, figuruje w ogólnych warunkach spornej umowy. Powołując się na przepisy art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006, Thomas Cook podniosła, że brak właściwości sądu wydającego nakaz stanowi powód ponownego zbadania w rozumieniu tego przepisu.

22 Postanowieniem z dnia 28 października 2013 r. Bezirksgericht für Handelssachen Wien oddalił ten wniosek z takim uzasadnieniem, że możliwość ponownego zbadania przewidziana w art. 20 ust. 2 tego rozporządzenia powinna podlegać wykładni ścisłej. Zdaniem tego sądu wydanie europejskiego nakazu zapłaty przez niewłaściwy sąd nie jest okolicznością pozwalającą dłużnikowi na domaganie się ponownego zbadania tego nakazu na podstawie tego przepisu.

23 Thomas Cook zaskarżyła to postanowienie do sądu odsyłającego, podnosząc, że sprawa przed sądem pierwszej instancji stała się przedmiotem błędnej oceny prawnej i że art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 powinien jej umożliwić domaganie się ponownego zbadania europejskiego nakazu zapłaty.

24 Zdaniem sądu odsyłającego austriacka doktryna opowiada się za ścisłą wykładnią art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006, jest ona jednak podzielona w kwestii, czy wydanie europejskiego nakazu zapłaty przez niewłaściwy sąd jest ważnym powodem ponownego zbadania w rozumieniu tego

przepisu. Sąd odsyłający wskazuje ponadto, że „wyjątkowe okoliczności” przewidziane w tym przepisie, których istnienie warunkuje ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty, nie są w tym rozporządzeniu określone.

25 W tych okolicznościach Handelsgericht Wien postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

- „1) Czy rozporządzenie nr 1896/2006 należy interpretować w ten sposób, że pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie przez sąd europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z art. 20 ust. 2 tego rozporządzenia również wtedy, gdy nakaz zapłaty został mu wprawdzie skutecznie doręczony, ale na podstawie zawartych w formularzu wniosku informacji dotyczących właściwości sądu został wydany przez niewłaściwy sąd?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze – czy wyjątkowe okoliczności w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 występują zgodnie z motywem 25 komunikatu Komisji Europejskiej z dnia 7 lutego 2006 r. (zmienionego wniosku – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, przedstawionego przez Komisję na mocy art. 250 ust. 2 traktatu WE) [COM/2006/0057 wersja ostateczna] już wtedy, gdy europejski nakaz zapłaty został wydany na podstawie informacji w formularzu wniosku, które mogą się później okazać fałszywe, w szczególności jeżeli zależy od tego właściwość sądu?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

- 26 Poprzez swe dwa pytania, które należy rozpatrzyć łącznie, sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym stoi on na przeszkodzie temu, by pozwany, któremu – zgodnie z rozporządzeniem – doręczono europejski nakaz zapłaty, miał prawo domagać się ponownego zbadania tego nakazu, powołując się na fakt, że sąd wydania błędnie uznał się za właściwy w oparciu o nieprawdziwe zdaniem pozwanego informacje udzielone przez powoda w pozwie o wydanie tego nakazu zapłaty.
- 27 Na wstępie należy wskazać, że jak wynika z art. 12 ust. 3 rozporządzenia nr 1896/2006, z chwilą wydania europejskiego nakazu zapłaty wobec pozwanego w sposób zgodny z tym rozporządzeniem pozwany zostaje pouczone o tym, iż ma możliwość albo zapłacenia powodowi kwoty wskazanej w nakazie, albo wniesienia sprzeciwu, zgodnie z art. 16 rzeczonego rozporządzenia, do sądu wydania w terminie 30 dni, licząc od dnia doręczenia tego nakazu zapłaty.
- 28 Jak Trybunał orzekł w pkt 30 wyroku Goldbet Sportwetten (C-144/12, EU:C:2013:393), ta możliwość wniesienia przez pozwanego sprzeciwu ma również na celu zrekompensowanie faktu, iż system ustanowiony rozporządzeniem nr 1896/2006 nie przewiduje udziału tego pozwanego w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, poprzez umożliwienie mu zakwestionowania roszczenia po doręczeniu nakazu zapłaty.
- 29 Jeżeli chodzi o możliwość ponownego zbadania europejskiego nakazu zapłaty po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu, to ponowne zbadanie może mieć miejsce – jak wskazuje sam tytuł art. 20 rzeczonego rozporządzenia – jedynie w „wyjątkowych okolicznościach”.
- 30 W tej kwestii z brzmienia art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 wynika, że do ponownego zbadania europejskiego nakazu zapłaty można przystąpić w razie niedochowania terminu do wniesienia sprzeciwu wtedy, gdy jest oczywiste, że nakaz zapłaty został wydany błędnie w świetle wymogów określonych w rozporządzeniu nr 1896/2006 lub z powodu innych wyjątkowych okoliczności.

- 31 Skoro zamiarem prawodawcy Unii było ograniczenie procedury ponownego badania do wyjątkowych okoliczności, przepis ten powinien w sposób konieczny podlegać wykładni ścisłej (zob. analogicznie wyrok Komisja/Rada, C-111/10, EU:C:2013:785, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 32 W pierwszej kolejności należy ustalić, czy w sytuacji takiej jak w sprawie w postępowaniu głównym jest „oczywiste”, że nakaz ten został wydany błędnie w świetle wymogów określonych w rozporządzeniu nr 1896/2006.
- 33 Zgodnie z art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty powinien między innymi zawierać oznaczenie sądu, do którego kierowany jest pozew, oraz okoliczności uzasadniające właściwość tego sądu.
- 34 Na podstawie art. 8 rzeczonego rozporządzenia sąd ten bada, tak szybko jak to możliwe i na podstawie formularza pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty (zwanego dalej „formularzem pozwu”), czy spełnione są wymogi określone w art. 6 tego rozporządzenia, zgodnie z którym właściwość określa się zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii, w szczególności w świetle rozporządzenia nr 44/2001, i czy pozew wydaje się być uzasadniony. Jeżeli spełnione są warunki określone w art. 8 rozporządzenia nr 1896/2006 sąd, tak szybko jak to możliwe, zwykle w terminie 30 dni od wniesienia pozwu, wydaje europejski nakaz zapłaty przy użyciu formularza E, określonego w załączniku V, zgodnie z art. 12 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia.
- 35 W niniejszej sprawie z postanowienia odsyłającego wynika, że Thomas Cook podniosła brak właściwości sądu wydania, powołując się na istnienie w ogólnych warunkach spornej umowy zawartej z Thurner Hotel klauzuli prorogacyjnej na rzecz sądów belgijskich.
- 36 W tej kwestii należy zauważyć, że art. 23 rozporządzenia nr 44/2001 stanowi, że jeżeli strony, z których przynajmniej jedna ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, uzgodniły, że sąd lub sądy państwa członkowskiego powinny rozstrzygać spór już wynikły albo spór przyszły mogący wynikać z określonego stosunku prawnego, to sąd lub sądy tego państwa członkowskiego mają jurysdykcję, przy czym jurysdykcja ta ma charakter wyłączny, o ile strony nie postanowiły inaczej.
- 37 Jednak przy założeniu, że artykuł ten ma zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym, należy podkreślić, że – jak wynika z motywu 16 rozporządzenia nr 1896/2006 – sąd, do którego kierowany jest pozew, powinien go badać, w tym kwestię właściwości i opis dowodów, na podstawie informacji podanych w formularzu pozwu. Zgodnie bowiem z art. 8 tego rozporządzenia sąd ten bada, tak szybko jak to możliwe i na podstawie formularza pozwu, czy spełnione są wymogi określone między innymi w art. 6 i 7 rzeczonego rozporządzenia i czy pozew wydaje się być uzasadniony.
- 38 Ponadto w art. 12 ust 4 lit. a) rozporządzenia nr 1896/2006 uściślono, że w ramach europejskiego nakazu zapłaty pozwanego informuje się, że nakaz został wydany wyłącznie na podstawie informacji przekazanych przez powoda i niezwyfikowanych przez ten sąd, a w art. 12 ust. 4 lit. b) rzeczonego rozporządzenia wskazano, że nakaz stanie się wykonalny, chyba że do sądu zostanie wniesiony sprzeciw zgodnie z art. 16. Wynika to wyraźnie również z doręczenia pozwanemu europejskiego nakazu zapłaty za pośrednictwem formularza E, zawartego w załączniku V do rozporządzenia nr 1896/2006.
- 39 Tak więc w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym pozwany – jeżeli zamierza on podnieść zarzut braku właściwości sądu wydania z powodu nieprawdziwych jego zdaniem informacji udzielonych przez powoda w formularzu pozwu – powinien podjąć działania w terminie do wniesienia sprzeciwu przewidzianym w art. 16 rozporządzenia nr 1896/2006.
- 40 Należy w tej kwestii przypomnieć, że tę możliwość podjęcia działania ułatwia fakt, że pozwany nie ma obowiązku dokładnego podawania powodów sprzeciwu i może ograniczyć się do zakwestionowania roszczenia zgodnie z art. 16 ust. 3 rzeczonego rozporządzenia.

- 41 Skoro celem procedury wprowadzonej rozporządzeniem nr 1896/2006 jest pogodzenie szybkości i skuteczności postępowania sądowego z poszanowaniem prawa do obrony, pozwany powinien wykonywać swoje prawa w wyznaczonych mu terminach i w konsekwencji może dysponować jedynie ograniczonymi środkami sprzeciwienia się wykonaniu europejskiego nakazu zapłaty.
- 42 Ponadto należy przypomnieć, że – jak zauważył rzecznik generalny w pkt 33 opinii – badanie właściwości przez sąd wydania w ramach europejskiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty może prowadzić do pojawienia się złożonych kwestii prawnych, takich jak ważność klauzuli prorogacyjnej, których ocena może wymagać badania bardziej szczegółowego niż badanie przeprowadzane w ramach art. 8 rozporządzenia nr 1896/2006.
- 43 Wynika stąd, że w konkretnych okolicznościach sprawy w postępowaniu głównym nie sposób uznać, że oczywiste jest, iż europejski nakaz zapłaty wydany wobec pozwanego został wydany błędnie w świetle wymogów określonych w rozporządzeniu nr 1896/2006.
- 44 W drugiej kolejności należy ustalić, czy w sytuacji takiej jak w sprawie w postępowaniu głównym należy uważać za „oczywiste”, że nakaz ten został wydany błędnie z powodu innych „wyjątkowych okoliczności” w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006.
- 45 W tej kwestii należy wskazać, że z motywu 25 tego rozporządzenia, który odzwierciedla motyw 25 zmienionego wniosku – rozporządzenie COM(2006) 57 wersja ostateczna, do którego odwołuje się sąd odsyłający, wynika, że te „inne wyjątkowe okoliczności” mogą w szczególności oznaczać przypadki, gdy europejski nakaz zapłaty opierał się na nieprawdziwych informacjach zawartych w formularzu pozwu.
- 46 Tymczasem w rozpatrywanej sprawie, jak przypomniano w pkt 35 niniejszego wyroku, pozwany na poparcie swego wniosku o ponowne zbadanie podniósł zarzut braku właściwości sądu wydania, twierdząc, że obie strony umowy uzgodniły między sobą właściwość sądów belgijskich.
- 47 W tych okolicznościach w chwili doręczenia europejskiego nakazu zapłaty pozwanemu zgodnie z rozporządzeniem nr 1896/2006 pozwany nie mógł być nieświadomy istnienia takiej klauzuli prorogacyjnej, mógł on ocenić nieprawdziwy – jego zdaniem – charakter informacji zawartych w formularzu pozwu w odniesieniu do, w niniejszej sprawie, właściwości sądu wydania. Miał on zatem możliwość powołania się na ten nieprawdziwy charakter w ramach sprzeciwu przewidzianego w art. 16 rozporządzenia nr 1896/2006.
- 48 Jak wskazano w motywie 25 rozporządzenia nr 1896/2006, możliwość ponownego zbadania, przewidziana w art. 20 tego rozporządzenia, nie może skutkować przyznaniem pozwanemu drugiej możliwości sprzeciwienia się roszczeniu.
- 49 Wynika stąd, że w sytuacji takiej jak w sprawie w postępowaniu głównym nie sposób uznać, że nakaz zapłaty został wydany błędnie w świetle z powodu „wyjątkowych okoliczności” w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006.
- 50 Taka wykładnia tego przepisu znajduje potwierdzenie w celu rzeczonego rozporządzenia. Z motywu 9 oraz z art. 1 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia wynika bowiem, że jego celem jest uproszczenie, przyspieszenie i ograniczenie kosztów postępowania sądowego w sprawach transgranicznych dotyczących bezspornych roszczeń pieniężnych poprzez ustanowienie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. W motywie 28 rozporządzenia nr 1896/2006 dodano, że jego celem jest ustanowienie szybkiego i jednolitego mechanizmu dochodzenia tych roszczeń.
- 51 Tymczasem realizacja tego celu byłaby zagrożona, gdyby wykładni art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 należało dokonać w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym pozwala on pozwanemu na domaganie się ponownego zbadania europejskiego nakazu zapłaty.

- 52 W świetle ogółu powyższych rozważań na przedłożone Trybunałowi pytania należy udzielić następującej odpowiedzi: art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym stoi on na przeszkodzie temu, by pozwany, któremu – zgodnie z rozporządzeniem – doręczono europejski nakaz zapłaty, miał prawo domagać się ponownego zbadania tego nakazu, powołując się na fakt, że sąd wydania błędnie uznał się za właściwy w oparciu o nieprawdziwe zdaniem pozwanego informacje udzielone przez powoda w formularzu pozwu.

W przedmiocie kosztów

- 53 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 936/2012 z dnia 4 października 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu głównym stoi on na przeszkodzie temu, by pozwany, któremu – zgodnie z rozporządzeniem – doręczono europejski nakaz zapłaty, miał prawo domagać się ponownego zbadania tego nakazu, powołując się na fakt, że sąd wydania błędnie uznał się za właściwy w oparciu o nieprawdziwe zdaniem pozwanego informacje udzielone przez powoda w pozwie o wydanie tego nakazu zapłaty.

Podpisy